

Hoe komen wij voor Gods aangezicht?

door: K. Tavernier

Lukas 18:9-14

In de gelijkenis van de farizeeër en de tollenaar in de tempel komen we twee mensen tegen. De een is verstandig, de ander is dwaas. De ene wordt gerechtvaardigd, de andere niet. De farizeeër denkt van zichzelf dat hij goed is en alles wel goed gedaan heeft de afgelopen week. De tollenaar, die beschouwd werd als collaborateur, denkt maar heel klein van zichzelf. MAAR ze waren allebei in de tempel. We kunnen deze tollenaar dus niet zomaar als een goddeloze afdoen, want hij ging naar de tempel. Bijzonderheden worden verder niet vermeld en zijn ook niet nodig. Want de Heer Jezus vertelt deze gelijkenis met het oog op zij die denken rechtvaardig te zijn voor God (vs. 9). Voor zij die denken dat ze omwille van hun prestaties mogen komen in de tempel.

Wat zijn de prestaties van de farizeeër? Hij bad, vastte tweemaal per week en gaf de tienden. Niet slecht, geef ik toe. Misschien wel betere prestaties dan de onze van de afgelopen week, vast u tweemaal per week?

We komen deze drie aspecten ook tegen in Mattheüs 6. Het *geven van aalmoezen* toont onze verhouding ten opzichte van anderen. Wie hebben wij het meeste lief, onszelf of de anderen? Zijn wij bereid van onszelf iets af te staan ten voordele van anderen?

Het *bidden* toont onze verhouding tot God. Wat doen wij als wij bidden? God ons waslijstje met vragen voorleggen of Hem aanbidden, prijzen en eren? Het eerste toont dat wij onze zaken belangrijker achten dan God. Het tweede dat wij oog, tijd en aandacht hebben voor God i.p.v. onze eigen verlangens.

Het *vasten* toont ons onze verhouding tot onszelf. Kunnen wij onszelf wel eens wat verlangens en begeerten ontzeggen of doet dat teveel pijn?

De Farizeeër dacht op alle drie deze punten wel goed te zitten (en zelfs beter te zijn dan vele anderen). Denken wij ook zo op deze drie punten; God belangrijker dan onszelf? Is onze naaste waardevol genoeg om onszelf dingen voor die ander te ontzeggen? Of kost het teveel om onszelf wat pijn te doen?

De Farizeeër vond dat hij wel vooraan mocht gaan staan in de tempel. De tollenaar beseftte dat hij het uit zichzelf niet waard was om daar te komen. Hoe komen wij voor God? Denken we het allemaal wel weer goed te hebben gedaan deze week en vinden we dat we op grond daarvan voor God mogen komen? Denken we wel recht te staan voor God? Of beseffen we uit onszelf niet te mogen komen bij God, gefaald te hebben? Was ons gebed voor God? Hebben we aan de naasten gedacht i.p.v. aan onszelf? Is het tot vasten gekomen deze week?

We moeten voor God komen als de tollenaar: '*O God, wees mij, zondaar, genadig!*' (vs. 13). Alles is pure genade. We moeten beseffen dat we uit onszelf (omwille van eigen prestaties) geen recht hebben om voor God te komen, maar enkel en alleen door de gezegende gevolgen van het werk van de Heer Jezus Christus. Alleen dan staan we recht voor God en anders niet.

Oorsprong: KT 25-08-2006

© Oude Sporen